

Lari-Petteri Koiso-Kanttila (9 v.)

Maanantaina varhain aamulla lähdimme matkaan bussilla Venäjälle. Koska matka oli pitkä varasin kuuntelukasetteja matkalle. Vaikka olimme lähteneet aamulla, olimme rajalla vasta 4.00 iltapäivällä. Rajalla olisi voinut olla pitkät jonot, mutta siellä ei ollut jonoja. Meidät tarkastettiin 3 kertaa, mutta pääsimme läpi.

Ajoimme monta tuntia Kinnermäkeen, missä on majapaikkamme 3 päivää. Kinnermäki on niin vanha että niin vanhoja kyliä on Suomessa vain museokylinä. Kinnermäessä on tapana rakentaa talot pyöreistä hirsistä. Kun talo rakennetaan ne jätetään harmaantumaan. Kylässä on 17 taloa, mutta vain parissa asutaan talvisin. Kylän keskellä on vanha tsasouna. Se on suomen kielinen sana, mutta sitä käytetään harvoin. Tsasouna on kuin pieni kirkko. Tsasounassa on ollut ihmeitä tekevä ikoni mutta se on nyt museossa. Tsasounan peräseinä eli ikonostaasi on täynnä ikoneita. Tsasounan ympärillä ovat kylän talot ja niiden ympärillä savusaunat. Savusaunat poikkeavat tavallisista saunoista niin, että savusaunoissa ei ole piippua. Kun lämmittää savusaunan niin siihen menee koko päivä. Kävimme savusaunassa joka ilta sen jälkeen menimme nuotiolle.

Täällä Aunuksen Karjalassa asuu Suomen sukuisia ihmisiä, jotka puhuvat Aunuksen Karjalaa ja siitä ei saa selvää, mutta jotkut sanat ovat tuttuja. Tänäpäin rakensimme vanhanaikaisen kyläkeinun puusta. Ennen vanhaan kaikissa suomalaisissa kylissä oli kyläkeinu. Kaiversin keinutolppaan nimmarini. Illalla meille tarjottiin hieno illallinen. Illallisella kyläläiset esittivät karjalaisia ja venäläisiä lauluja. Eräs vanha nainen esitti tarinoita laulaen. Samanlaisia lauluja Eljas Lönnroth kirjoitti ylös kiertomatkoillaan kun hän kokosi Kalevalaa. Suomessa kukaan ei osaa runolaulantaa.

Aamulla lähdimme Säämäjärvelle, jossa pysähdyimme moniin kyliin. Matkanteko oli hidasta, koska tiet olivat huonoja. Sain siellä kesän ensimmäiset vadelmat. Söimme lounaan Säämäjärven rannalla ja poltimme nuotiota. Menimme Petroskoihin illaksi ja majoituimme hotelliin, Petroskoi on karjalan pääkaupunki. Petroskoista lähdimme Kizin-saarelle kantosiipialuksella. Kizi sijaitsee Äänisellä, joka on Euroopan toiseksi suurin järvi. Saarella on vanhoja rakennuksia ja kolme suurta hirsikirkkoa. Suurimmassa hirsikirkossa on 33 kupolia. Matkamme aikana satoi.

Petroskoihin palattuamme lähdimme bussilla Suuriselkään. Siellä majoituimme perheisiin, jossa olimme 2 päivää. Jerestä otettiin kuva, kun se nukkui uunin pankolla, ja minusta otettiin kuva nurkkaikonin alla, missä minä nukuin. Suuriselkä on yli 400 vuotta vanha. Kaikki talot ovat harmaita ja vanhoja ja ne ovat raitin varressa.

Lauantaina vietimme kyläjuhlaa. Siellä oli paljon ohjelmaa ja myyntikojuja. Oli myös paljon tekemistä lapsille, muun muassa sähköautoja, joita mekin kokeilimme. Katsoimme nukketeatteriesityksen, joka kertoo Aunuksen historiasta. Katsoimme myös esityksen vanhoista vaatteista. Molemmat olivat tosi hyviä. Illalla lähdimme bussilla Aleksanteri Syväriläisen luostariin. Se on rakennettu vuonna 1500 ja siellä on ollut monta sataa munkkia. Luostarin alueella on monta kivikirkkoa. Suurimmassa seinät ja katot ovat täynnä hienoja maalauksia. Sitten palasimme Suuriselkään, jossa Eljaksen päivän praasniekka eli kyläjuhla jatkui. Sen jälkeen rannassa oli disko. Jere tanssi iltamyöhään, mutta minä menin nukkumaan äidin kanssa.

Seuraavana aamuna lähdimme Sortavalaan bussilla. Sortavala on paljon Petroskoita pienempi ja melko ränsistynyt. Sen jälkeen menimme kantosiipialuksella Valamoon. Valamo on suuri luostarisaaari.

Siellä on monia luostareita, mutta me kävimme vain kahdessa. Valamo on perustettu vuonna 1300. Neuvostoliiton aikana luostarit menivät huonoon kuntoon, koska niitä ei käytetty. Valamon luostarit ovat nykyään hyvässä kunnossa ja ne toimivat taas luostareina.

Aamulla lähdimme bussilla kotiin. Venäjän reissulla näin ja koin paljon mutta kaikki olivat yhtä hyviä. Matkamuistoiksi ostimme pieniä ikoneita.